

שער ועשה כל זה, אז נקראים הלוים טהור, ולא קדוש. אבל גזיר הנה, משום שפער מצד זה, נקרא קדוש, ולא טהور. בכלל כך כתוב, כל ימי נדר נזרו וגוי אשר יזיר לה קדש יהיה וגוי.

נדי פרע שעיר ראשו, משום זה שפתחות (וינאל) ושער ראשו בaczmar נקי, שבזה דומה לגון העליון. אמר רבי יהודה בר רב, בשערות ממש נודע שהוא קדוש, שפתחות (שיר השירים ח) קנו צותיו פלטלים.

שנה רבי שמואן, אלמלא ידעו בני אדם מה אומרם בשער הנה ובSTD (באו השערות ובאלו הדרבים) כמו שהוא בסוד הטודות, ירדו לרובם בחכמה עליונה. עד כאן סודות התרבות. מאן והלאה כתרי (סתרי) תורה, (ישעה כב) סחרה ואתננה קדש לה.

ליונאי טהור, ולא קדוש. אבל הא נזיר בגין דאת פרש מהאי סטריא, אקראי קדוש ולא טהور. בגין פה כתיב, כל ימי נדר נזרו וגוי אשר יזיר לי קדוש יהיה וגוי.

גדיל פרע שעיר ראשו, משום הוא דכתיב, (וינאל) ושער ראהה בעמר נקא, דבhaiyi דמי לגונא דלעילא. אמר רבי יהודה בר רב, בשערי ממש אשთמודע דאייהו קדישא, דכתיב, (שיר השירים ח) קווצותיו מלטלים.

חאני רבי שמואן, אלמלא ידע בני נשא, Mai קאמרי בהאי שערא, וברזא דיליה, (ס"א בתני שעיר ותני מילן) כמה דאייהו ברזא דרזין, אשთמודען למאריהן, בחכםתא עלאה. עד כאן רזי דאוריתא, מפני וללה לא כתרי (נ"א כתרי) תורה, (ישעה כב) סחרה ואתננה קדש לי.

אמר אברהם המגיה להסיר מכשול מדרך המעינים אשר לא הופיע עליהם עדין או רוקבל השום ישמע והמבין כי כל המЛОות אשר הביא האلهי רשב"י בזה הספר הקדוש כוגון מצחא דגולגולתא, שערי דרישא, חלי דמוחא, חוטמא דעתיקא, אודניין, ידין, ורגליין זולתם מהכלים הגשמיים ותארים אחרים שתאר בהם היה, ובפרט באדרא קדישא רבא ובאדרא קדישא זוטא כי באלו השני מקומות רבו התארים הללו, אלא מהו מורים מרות וספירות וענינים פנימים שלדים וכל האברים שנבו החכמים הללו הם לדמיון וסימנים לדברים לא לשום סתוויים ונעלמים דבר גשמי וחמרי חיליה וחס כי אין דמיון בין יהי' וביננו בשום צד מהצדדים וכל שכן מצד העצם והתבנית היה, יצילנו משלגיות.acci"r.